

skulle forbedre ordningen, således at aldersgrænsen for at bruge ordningen blev hævet til 65 år, således at folk helt op til 65 år havde mulighed for at benytte sig af ordningen til at starte en selvstændig virksomhed, sådan som regeringen har ønsket det og fået det vedtaget?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Finansministeren gentager, at man har gjort meget for at undgå, at det her specielt ramte de ældre, og gør meget ud af, at der er tale om en individuel vurdering osv. Til det er der to ting at sige:

Den ene er, at det jo er klart, at når man foretager fyringer og foretager vurderinger, så indgår det naturligt, medmindre man sætter nogle andre kriterier i stedet, at man siger: Hvor lang tid kan den pågældende arbejde i denne her virksomhed? Det er klart, at dér vil de ældre altid stå svagt, for er man 55 år, siger det sig selv, at der er grænser for, hvor mange udviklingsmuligheder der er i den pågældende virksomhed.

Derfor vil fyringer altid, medmindre man lige præcis sætter nogle andre mekanismer ind, ramme ældre hårdere, og det er grunden til, at der er brug for nogle særlige tiltag, de særlige tiltag, som regeringen altså ikke har ønsket at opretholde i forbindelse med servicejobordningen.

Den anden ting, der er at sige til det, er, at når ministeren gør utrolig meget ud af, at det ikke er finansministeren, men de enkelte ministerier og de enkelte ministre, der har ansvaret, er der jo sådan set kun én ting at konstatere, og det vil jeg da godt give ministeren: O.k., så er det ikke ministeren eller regeringen, som på det her punkt fører en ældrefjendsk politik, så er det bare de enkelte ministre.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Ole Sohn og derefter hr. Carsten Hansen og hr. Ole M. Nielsen, og så tror jeg, vi er ved at nærme os afslutningen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det har sådan set været en meget interessant debat, vi har haft. Det har også været meget interessant, at finansministeren har engageret sig så entusiastisk i debatten, specielt fordi det jo sådan set ikke primært er finansministeren, der har været udsat for kritik; det har jo været en generel kritik af regeringen.

Det er korrekt, at Finansministeriet har afsat en eller anden afviklingspulje, om man vil, en omstillingspulje. Det står jo i finansloven, så det skal der da om ikke andet være en cadeau for.

Når finansministeren engagerer sig, må han jo også påtage sig ansvaret på hele regeringens vegne, og det er jo konstateret ret præcist, at de initiativer, regeringen har taget konkret på ældreområdet, er afvikling af servicejobordningen, som netop er til gavn for den aldersgruppe, som staten er i gang med at fyre, og som også vil blive fyret primært i den private sektor, når der skal foretages afskedigelser. Det er jo derfor, der er en højere arbejdsløshed blandt over 48-årige i samfundet.

Vi forsøger bare at konstatere og bedømme regeringen på dens konkrete handlinger. Så kan man selvfølgelig altid sige, at vi kan afvente og se, så vil der komme gode udspil, men de folk, som er blevet ramt og løbende bliver ramt ved afviklingen af servicejobordningen, har jo krav på et svar. Det har de fået af regeringen, og det er, at regeringen ikke ønsker at tage nogen konkrete initiativer omkring seniorpolitikken.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Vi må sige, at det er rart, at finansministeren har engageret sig i debatten, men ud over alle de der mange fine hensyn, man har skrevet ud om, hvad er det så, man gør i virkeligheden?

Vi må konstatere, at majoriteten af de medarbejdere, der bliver fyret, er mennesker, som er over 50 år. Vi må konstatere, at finansministeren har syntes, at det var så ømt et punkt, at han skulle blande sig i debatten, og at det har foranlediget, at der er skrevet et brev ud her den 7. marts til samtlige ministerier og departementer, for det er åbenbart et ømt punkt. Det stod da i dagspressen i går. Ellers må vi have finansministeren til at afkræfte det.

Vi har åbenbart ramt et ganske ømt punkt, fordi finansministeren godt ved, at den er gal med afskaffelse af servicejobbene, med fyringer af ældre medarbejdere i staten, med nedlæggelse af det, man kalder den tidlige fleksible indsats på arbejdsmarkedet, og med brugerbetaling på uddannelse. Det rammer jo i højere grad de ældre medarbejdere.

Det eneste, der vel i virkeligheden har trukket den rigtige vej, var den overenskomst, man indgik, lige da finansministeren trådte til; resten har været forringelser for det såkaldte grå guld.